נוסטלגיה, התרגשות ותודה

אין דבר מרגש יותר מאשר מיכתב חם ומתנה מקוראים. כשזה קורה לכותב, הוא שוכח מייד שהמשכורת שלו לא מי־יודע־מה, ושאת הכתבה האחרונה שלו עוד לא הכניסו לעיתון, ושמהראיון הכי טוב שהוא עשה החודש השמיטו את שמו, ושבדפוס הכניסו לו כמה שגיאות, ומתחת לת־מונה החשובה לא שמו את הכיתוב.

מה זה כל השטויות האלה לעומת קורא שכו־תב לך מיכתב ושולח לך מתנה? נעמי לוין כתבה לי, שלקראת הקיץ היא סיידה את ביתה ועשתה בו סדר. בין ערימות הירושה היא מצאה שני ספרים ישנים, וכשפתחה אותם היא נזכרה בי וחשבה שהספרים הללו ישמחו אותי מאוד. נעמי לוין שמה את שני הספרים בתוך מעטפה ושלחה אליי למערכת.

אחד מהם הוא ספר־בישול צרפתי, „הגסטרו־נומיה של היהודים", בצרפתית, משנת 1913. בגלל אי־ידיעתי הגמורה בשפה הצרפתית הת־רכזתי דווקא בספר השני, שראה אור בארץ־ישראל בשנת 1930, ושמו „בשר ודגים", בהוצאת ההסתדרות העולמית לנשים ציוניות. בפתיחה כתוב:

(1) כל הרצפטים שבספר מכוונים כנגד צרכי סעודה לחמישה אנשים.

(2) כדי לספק את הדרישות השונות, נערכו הרצפטים לפי תקציב צנוע.

(3) הרצפטים שהכנתם גורמת איבוד זמן הרבה, מסומנים ב־×.

וכך הלאה וכך הלאה.

רוצים רצפט אחד משנת 1930? הנה **בשר מבושל ברוטב פטרוזיליה:**

החומרים: 2 אוקיות בשר, 1 כף שומן, 1.5 כפות קמח, מלח, פטרוזיליה. מבשלים את הבשר במים עם מלח. לאחר שהבשר מבושל למחצה, מוציאים אותו ושמים ברוטב של פטרוזיליה, בו הוא ממשיך להתבשל.

מעשה הרוטב: מן השומן והקמח מכינים תר־ביך לבן, מוסיפים ממי המרק, מתבלים בפטרו־זיליה קצוצה ועוד מלח.

גם אז, בשנת 1930, כנראה לא היה מספיק כסף לאף אחד, ובשביל סיפרי־בישול היו צריכים חסות. הנה שתי דוגמות לפירסומות מהימים ההם. שצורפו לספר.

תודה רבה לך, נעמי לוין. גרמת לי שימחה גדולה מאוד.

רִבָּה־מִקְפָּא

Rountrees Table Jeilies

הַהֲכָנָה פְּשׁוּטָה מְאֹד. הָרִבָּה טְעִימָה לַחֵךְ וּמוֹסִיפָה נוֹי לַשֻּׁלְחָן הָעָרוּךְ.

עֲשׂוּיָה מִפֵּרוֹת טְרִיִּים, מִסֻּכָּר וְגֵ׳לָטִינָה הֲכִי טְהוֹרָה.

יְלָדִים אוֹהֲבִים אוֹתָהּ.

אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיג בְּכָל הַסְּנִיפִים שֶׁל חֶבְרַת סְפִינֶס בע"מ

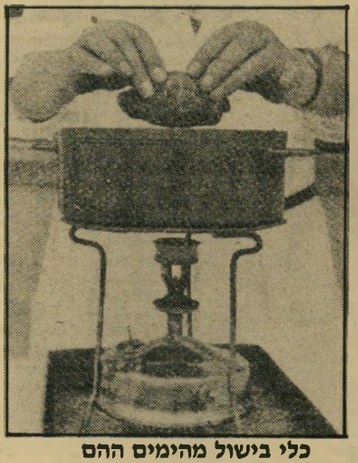

כלי בישול מהימים ההם

גְּבֶרֶת הַבָּיִת!

מַה בֶּצַע בְּטַרְחָתֵךְ שֶׁאַתְּ טוֹרַחַת וּמְכִינָה מַטְעַמִּים וּמַעֲדַנִּים, כָּל זְמַן שֶׁהָעִכְבָּר אוֹרֵב לָהֶם. עָלַיִךְ לְהַשְׁמִיד אֶת הַשֶּׁרֶץ הַמְגֹעָל הַזֶּה

בְּמִשְׁחַת „צֶלְיוֹ"—"ZELIO"

אֲשֶׁר תַּשִּׂינִי בְּכָל בֵּית מַרְקַחַת.

אִם עָשִׂית זֹאת וְנֶהֱנִית אַתְּ וּבְנֵי בֵּיתֵךְ מֵהַמַּטְעַמִּים אֲשֶׁר עָשִׂית לָהֶם.

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft,

Meister Lucius Bayer Leverkusen a/Rh.

הַסּוֹכְנִים לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל:

הָאַחִים גְּרִין

תֵּל־אָבִיב, נַחֲלַת־בִּנְיָמִין 57, ת. ד. 10, טֶלֶפוֹן 339

חֵיפָה, מַרְכָּז מִסְחָרִי, רְחוֹב יָפִי, ת. ד. 65, טֶלֶפוֹן 610

צרות צורבות

על יתושים דיברנו כבר? לא! אז הבה נדבר קצת.

מעייריית תל־אביב הודיעו (דרך הטלוויזיה והרדיו), שהשנה יש הרבה פחות יתושים מאשר בשנה שעברה. עובדה זו שימחה אותי ביותר, אבל בפירוש לא גרמה לי להפסיק להתגרד. זאת אומרת, האזרח — שלא כמו העיריה — לא איכפת לו אם יש 350 אלף יתושים בתל־אביב או רק 240 אלף. האזרח מתעצבן מהשניים שיש אצלו בחדר ושהורסים לו את הלילות בכנען.

אז אזרח נורמאלי ואחראי יכול לקנות לעצמו כמה קוטלי־יתושים (בבתי־המירקחת) ולנסות להחזיר מילחמה־שערה. אבל בשביל זה אתם לא צריכים אותי. מספיק לכם בית־מירקחת. אני פה בשביל האזרח ששכח לקנות משהו בבית־המיר־קחת, כי הוא אזרח מפוזר. הוא מפוזר ושכחן מפני שכבר שבוע לא לקחו לו את הזבל מהחצר, ומפני שאין מקום־חניה ליד הבית ויש פקק תנועה אחד גדול בתל־אביב וגם נורא חם ולח, ולשני הילדים שלו יש מסיבות־סיום בבתי־הספר וכל אחד מש־ניהם רוצה שגם אבא וגם אמא יבואו למסיבה.

אז פלא שהאזרח שכח לקנות משהו נגד יתושים?

נו, נו, תפסיקי כבר לבלבל את המוח. תכלס! יש לך איזה רעיון או לא?

יש, בטח יש! אחרת הייתי מתחילה לכתוב את כל הקטע הזה?

אם אתם הולכים לישון ואין לכם בבית אמצעי־עזר (מהסיבות שפורטו לעיל), תדליקו את האור במירפסת המיטבח. היתושים מכווצי המוח, כמו שאר האידיוטים, תמיד מחפשים את הסחורה לא איפה שהיא נמצאת אלא איפה ש־אפשר לראות אותה. אז אתם תישנו בחושך והם יחגגו באור.

אין לכם מירפסת־מיטבח? אה, אז למה לא אמרתם?

ונטילטור יש לכם? ברוך השם. תשימו את הוונטילטור על שרפרף מול המיטה שלכם והפ־עילו אותו על המהירות הקטנה ביותר. זה כבר כמו להרוג שני תורכים. גם יש לכם רוח וגם אין לכם יתושים. תנסו את זה.

ואם בכל־זאת־בכל־זאת־בכל־זאת יבוא איזה יתוש מהמירפסת של המיטבח ויעבור דרך הרוח של הוונטילטור ויעקוץ אתכם, אז תמיד אפשר לדאוג שיהיה בבית אפטר בייט (בעברית: „לאחר העקיצה"), משהו שנראה כמו עט ויש בו חומר המשכך מייד את הכאב של העקיצה ואת הגירוד. 7.22 ש"ח החתיכה בכל בתי־המירקחת.

זה הכל להיום. בשבוע הבא נמציא צרה אחרת ונטפל בה.

כל עיתון והמזל שלו

זה לא יכול להימשך בצורה כזאת. הם פשוט לא יכולים, בגלל איזה תביעות שכר מטומטמות, לבלבל את כל העם. לא ששלושה ימים ושלושה לילות בלי טלוויזיה ובלי חדשות העלו לי את לחץ־הדם, אולי אפילו להיפך. הבעיה היא לא חוסר השידורים, אלא תופעות הלווי של העניין הזה. הנה, ביום שישי למשל, כבר בבוקר נודע לי שלא יהיו שידורים, ומייד חשבתי שאולי כדאי לי לקחת איזה סרט טוב. אבל כשראיתי את התורים ליד סיפריות־הווידיאו, תיכף עבר לי החשק וה־געתי הביתה, כמו בכל יום שישי, עם חמישה עיתונים.

אלא שביום שישי זה, בגלל אי־השידורים כמובן, התיישבתי וקראתי את העיתונים באופן לגמרי רציני. קראתי חדשות קצרות, קראתי מא־מרים ארוכים, קראתי ראיונות, מדורים של כות־בים טובים ובסוף קראתי גם את ההורוסקופים.

ושוב אני חוזרת ואומרת לכם, שזה פשוט לא יכול להימשך ככה. בן־אדם נחמד כמוני נשבר בגלל זה שאין טלוויזיה, ובתמימות רבה פותח עיתון, מוצא את המזל שלו וקורא. אילו היה לי רק עיתון אחד, יכול להיות שהכל היה עובר בשלום. אבל בחמשת העיתונים שהבאתי הביתה היו ארבעה הורוסקופים, ואני בטיפשותי המד־הימה קראתי את כולם. זהו. אקט קטן כזה של קריאה, והלכה לי פארש כל השנה.

מהיום והלאה אין לי מושג איך להתנהג. מה לעשות, האם לחתום על חוזים או לא, האם לנסוע לחו"ל או לא. אני אפילו לא יודעת אם הוא אוהב אותי, מה שעד יום חמישי דווקא היה ברור לי לגמרי.

למשל, בידיעות כתוב שהרגשות הרומאנ־טיים שלי סוערים במיוחד. בחדשות הם אומרים לי שיחסים מוזרים נרקמים ביני לבין מישהו ממזל תאומים או קשת. במעריב הם לא מזכירים אהבה, אבל מבטיחים לי שפע של בילויים. וב־הארץ לא מדברים על אהבה בכלל.

בעניין עסקים, למשל, לפי ידיעות, בתחום הקריירה אני צפויה להתפתחויות חיוביות.

לעומת זאת מודיעים לי מחדשות שהתוכניות שלי גדולות מדי ובלתי מציאותיות. הארץ טוען שרק עבודת־צוות תשפר את סיכויי להגשמת משימות מסויימות, במעריב הם מציעים לי „לבסס את עמדתי". לא אומרים איך.

אז תחזרו לעבודה, רבותיי, ותשדרו מה שאתם רוצים. מבט, מוקד, רגע עם דודלי, תוכניות של דתיים, בני היל הדביל. אני מבטיחה לכם לראות הכל. לפחות בתוכניות הללו אין להם שום דבר אישי נגדי.